

وزارت امور مهاجرین و عودت کنندگان

د کډوالو او راستنېدونکو چارو وزارت

ریاست اطلاعات و ارتباط عامه

آمریت ارتباط عامه

بولتن خبری News Bulletin

۱۳۹۹ سال ۲۵ اسد

فهرست مطالب

صفحه	عناوین
۴-----	شمار پناهجویان در اروپا در ماه جون قویاً افزایش یافته است (دویچه وله)
۵-----	مهاجران فرهنگ غذایی آلمان را متنوع کرده اند (دویچه وله)
۸-----	رشد پنج برابری مهاجرت غیرقانونی به بریتانیا از راه دریا (یور نیوز)
۹-----	برگشت مهاجران پس از تخلیه شدن اردوگاه ها در شمال پاریس (مهاجر نیوز)
۱۰-----	کارشناسان سازمان ملل: کشتی های خصوصی نجات تا حال ده ها هزار پناهجو را نجات داده اند (مهاجر نیوز)
۱۲-----	افزایش میزان اخراج مهاجران در سال ۲۰۱۹ از آلمان (مهاجر نیوز)
۱۳-----	برگزاری اولین «روز پناهندگی در کلیسا» در آلمان (مهاجر نیوز)

متن کامل اخبار

شمار پناهجویان در اروپا در ماه جون قویاً افزایش یافته است (دویچه وله)

شمار پناهجویان در اروپا در ماه جون به حدود ۳۱ هزار و ۵۰۰ نفر رسیده و قویاً افزایش یافته است. با آنهم این رقم تاهنوز آشکارا پایین‌تر از زمان های قبل از پاندمی کرونا است.

اداره حمایت از امور پناهندگی اتحادیه اروپا (Easo) روز پنج شنبه در والتا پایتخت مالتا از افزایش تقاضاهای پناهندگی در ماه جون خبر داد. پیش از این مجله آلمانی «اشپیگل» در باره ارقام جدید گزارش داده بود.

براساس این گزارش، در ۲۷ کشور اتحادیه اروپا و همچنین ناروی و سویس در ماه جون ۲۸ هزار و ۳۹ تقاضای جدید پناهندگی ثبت شده است که سه برابر بیشتر از ماه می بوده است. بر علاوه آن تعدادی از تقاضاهای مجدد پناهندگی نیز ارائه شده است که مجموعاً به ۳۱ و ۵۰۰ مورد می رسد.

در اوج بحران کرونا که محدودیت های سفر در کشورهای اروپایی وضع شده بود، مهاجرت ها قویاً کاهش یافته بود. دفتر حمایت از امور پناهندگی اروپا توضیح داده است که در ماه مارچ تعداد مهاجران به اندازه ماه جون بوده است.

مجله «اشپگل» نوشته است که کمیساریای عالی ملل متحد در امور پناهندگان نیز مانند این دفتر اروپایی روند رو به افزایش مهاجرت ها را ثبت کرده است. براساس این گزارش در ماه جولای ۱۰ هزار و ۵۱۷ مهاجر از مسیرهای بحیره مدیترانه و ۹۵۳۴ نفر در ماه جون از طریق جنوب شرق اروپا به کشورهای اروپایی آمده اند.

فرانتکس یا آژانس حفاظت از مرزهای خارجی اتحادیه اروپا در ماه جولای ۸۶۵۰ مورد عبور غیرقانونی از مرزها را ثبت کرده است که حدود یک سوم بیشتر از ماه جون بوده است.

براساس گزارش دفتر امور پناهندگی اتحادیه اروپا از آغاز سال به این سو ۲۱۲ هزار و ۱۰۰ تقاضای پناهندگی در دولت های اتحادیه اروپا، ناروی و سویس ارایه شده است که ۳۷ درصد کمتر از همین دوره زمانی سال گذشته است.

مهاجران فرهنگ غذایی آلمان را متنوع کرده اند (دویچه وله)

رستورانتهای افغانی، ایرانی و عربی همه بیانگر تاثیرگذاری مهاجرت بر فرهنگ غذایی آلمانی ها هستند. پس از بحران مهاجرت به اروپا، تنوع غذایی در آلمان بیشتر شده است. آیا مهاجران نیز در این آشپزخانه ها کار می کنند؟

سالاد جعفری (تبوله)، بابا غنوج که از بادنجان سیاه و انار درست می‌شود، فلافل و غذاهای دیگر فهرست غذاهای رستوران‌ها را در آلمان رنگین‌تر کرده است. صلاح داهان، مهاجری ۲۷ ساله‌ای است که در سال ۲۰۱۵ از سوریه به آلمان مهاجرت کرد. وی همراه با شماری دیگری از هموطنانش در "ایمبس رفوات" در برلین کار می‌کند: «ما مهاجران بسیاری غذاهای جدید را با خود به آلمان آوردیم». او می‌افزاید: «ما غذاهای خیابانی عربی را به خیابان‌های برلین آوردیم.»

این گروه از مهاجران و تاثیرگذاری شان بر فرهنگ غذایی در آلمان فقط یک نمونه کوچک هستند. راگی الشمرقه، آشپز و عضو انجمن آشپزان آلمان می‌گوید که آلمان همیشه یک "کشور چند فرهنگی" بوده و فرهنگ غذایی‌اش بعد از ورود مهاجران در سال ۲۰۱۵ دچار تغییر و تحول شده است. پس از جنگ جهانی دوم و ورود میلیون‌ها کارگر مهاجر به این کشور، غذاهای جدید نیز وارد آلمان شد.

صلاح، مهاجر سوریایی که در آلمان مصروف آشپزی است الشمرقه که متولد مصر است، می‌گوید قبل از همه غذاهای عربی مثل بامیه، یا سوس ادویه چاکالاکای افریقایی از سال‌ها به این فقط در فروشگاه‌های مخصوص موجود اند: «شاورما نیز حالا در کنار کباب دونر بازارها را گرفته است. شاورما نوعی ساندویچ گوشتی عربی است.»
ساندرا واردن، مدیرعامل اتحادیه هتل‌ها و رستوران‌های آلمان (دهوگا)، تنوع غذایی در کشورش را بی‌نظیر می‌خواند و آن را مدیون کارمندان از ملیت‌های مختلف می‌باشد: «هیچ بخش دیگری مثل صنعت مهمانداری در آلمان متنوع نیست». براساس آمار آژانس کار فدرال آلمان تا اخیر سال گذشته میلادی ۳۴

درصد از افراد شاغل در رستوران‌ها و هتل‌ها که بیمه اجتماعی پرداخته اند، افرادی با منشای خارجی بوده اند.

در میان این افراد مهاجرانی که به عنوان پناهجو وارد آلمان نشده اند نیز محاسبه شده اند؛ مثلاً دانشجویان، همسران خارجی و یا کارگران خارجی که با قرارداد کاری به آلمان آمده اند. اما آمار صریحی از تعداد مهاجرانی که در بخش مهمانداری کار می کنند، از سوی آژانس کار فدرال ارائه نشده است. آماری که ارائه شده فقط به این اشاره کرده که در میان ۳۴ درصد از این افراد، ۱۳۷۸۳ تن از سوریه هستند. هشت تن از این افراد در "ایمبس رفوات" کار می کنند.

آشپزان حرفه ای؟

ایمان عضاوی، مسئول «ایمبس رفوات» که در برلین به دنیا آمده و ریشه سورپایی دارد، می گوید: «آنها (مهاجران) با غذاهایی که می پزند، بر فرهنگ غذایی آلمان تاثیر می گذارند.» در رستوران او مهاجران اجازه یافتند فهرست غذایی را خودشان تهیه کنند. مثلاً صلاح "مولوخیا" را به بهترین نحو می پزد، غذایی عربی که از گیاه ملوخیه ساخته می شود و صلاح در خانه اش آن را یاد گرفته است. او با خنده می گوید: «آلمانی ها از این غذا بسیار خوششان می آید.»

انستیتوت فدرال کارآموزی در آلمان می گوید در مورد مهاجرانی که خود را برای دوره های کارآموزی حرفه در بخش آشپزی ثبت نام کرده اند، آماری وجود ندارد. اما انجمن آشپزان می گوید شمار اندکی دوره های کارآموزی را آغاز کرده اند.

© picture-alliance/dpa/B. Pedersen

جریان تهیه کردن فلافل در رستوران رفوات در برلین

ریچارد بک، رئیس این انجمن می گوید این کار فیزیکی همیشه مورد علاقه جوانان نیست. در کنار این بسیاری از جوانان می خواهند درس بخوانند. علاوه بر این، بسیاری از مهاجران جوان بعد از سپری کردن دوره ادغام به تحصیل شروع می کنند به گفته او، بسیاری مهاجرانی که دوره حرفه ای را شروع می کنند آن را به پایان نمی رسانند: «میزان ناکامی مهاجران در امتحان نهایی دوره های کارآموزی بالاست. کسانی که ادامه بدهند، باید امتحان کتبی بدهند که نیاز به دانش زبان سطح بالا و فارغ التحصیلی از مکتب دارد که در بسیاری از کشورها ممکن نبوده است». به گفته وی بخش عملی برای بسیاری از آنها آسان تر است. برخی ها به آشپزی تغییر رشته می دهند. یکی از آنها صلاح است. وی اصلاً یک میکانیک آموزش یافته در بخش تعمیر ماشین می باشد. وی می افزاید آشپزی قبلاً برای وی فقط یک سرگرمی بود: «از پنج ماه قبل آشپزی برایم یک حرفه شده است.» صلاح این جمله را پشت ویتترین غذاها زمانی گفت که سفارش یکی از مشتریان آلمانی اش را می گرفت؛ وی یک خوراک تبوله و باباغنوج سفارش داد.

رشد پنج برابری مهاجرت غیرقانونی به بریتانیا از راه دریا (یور نیوز)

تعداد کسانی که در هشت ماه نخست سال جاری میلادی از کانال مانش عبور کرده اند تا خود را به بریتانیا برسانند، در مقایسه با دوره مشابه در سال گذشته رشدی ۵ برابری را نشان می دهد.

بنا بر گزارش خبرگزاری اسکای بریتانیا، از ابتدای سال جدید میلادی تا کنون حدود ۴ هزار و ۳۴۳ نفر با قایق های کوچک خود، از کانال مانش گذشته اند و وارد خاک بریتانیا شده اند. این در حالی است که در مدت مشابه در سال ۲۰۱۹ میلادی تنها ۸۵۷ نفر از این طریق وارد بریتانیا شده بودند.

این آمار در کل سال ۲۰۲۸ میلادی نیز تنها ۲۲۹۷ نفر بوده است.

اغلب این افراد با قایق‌های ربوده شده از سواحل فرانسه و بلژیک خود را به بریتانیا می‌رسانند.

بسیاری از این افراد در سال ۲۰۱۹ میلادی خود را ایرانی معرفی کرده بودند. در هشت ماه سال جاری میلادی نیز بار دیگر ایرانی‌ها گروه بزرگی از این مهاجران را تشکیل می‌دادند، با این وجود امسال از کشورهای مختلف آسیایی، آفریقایی و خاورمیانه بیش از گذشته در میان این مهاجران دیده می‌شود.

تعداد فزاینده‌ای از مهاجران امسال، سوری یا از سایر کشورهای جنگ زده مانند یمن، افغانستان، سودان و کشورهای آفریقایی غربی هستند.

برگشت مهاجران پس از تخلیه شدن اردوگاه‌ها در شمال پاریس (مهاجر نیوز)

بین ۳۰۰ تا ۴۰۰ مهاجر در شرایط کاملاً نامناسب زیر پل بزرگراهی در سان دونی زندگی می‌کنند. این در حالیست که مهاجران دوهفته پس از تخلیه شدن اردوگاه اوبرویلیه در شمال پاریس برگشتند. سازمان‌های غیردولتی تخلیه شدن اردوگاه‌ها را راه حل برای مشکلات مهاجران نمی‌دانند.

اردوگاه اوبرویلیه در شمال پاریس در ۲۰ جولای گذشته روان تخلیه شد. در این مورد پیر هانری رئیس اداره مهاجرت در فرانسه گفت: «در سپتامبر خواهیم دید، واضح است که اردوگاه‌ها در چند هفته دوباره ایجاد می‌شوند.»

زمان زیادی نگذشت که مهاجران دوباره در همان محل خیمه زدند. کمتر از دو هفته پس از تخلیه، حدود ۱۵۰۰ نفر که در اردوگاه اوبرویلیه در شمال پاریس زندگی می‌کردند، تعدادی زیادی از آنها برگشتند. اکنون بین ۳۰۰ تا ۴۰۰ نفر در زیر پل بزرگراهی در سان دونی در خیمه‌ها زندگی می‌کنند. این مهاجران اکثراً مرد‌های تنها و از افغانستان هستند.

مایل از انجمن اتوپیدیا ۵۶ که نخواست نام خانواده‌گی‌اش گرفته شود به مهاجرنیوز گفت: «در میان آنها، برخی در هنگام تخلیه اردوگاه نبودند، برخی دیگر در آن روز قرار ملاقات اداری داشتند، برای همین دوباره در آنجا آمدند.»

در میان این صدها تبعیدی، مهاجران تازه وارد نیز هستند که فقط این مکان غیرقانونی را برای اسکان یافتند. «خیابان برای آن‌ها مکتب دیوانگی و بر حرمتی شده است»

مایل همچنان گفت: «هر روز پلیس‌ها به مهاجران می‌گویند که فردا ساعت ۹ صبح اردوگاه را می‌بندند، اما دیگر برنخواهند گشت.» به گفته وی، پلیس می‌خواهد از این روش استفاده کند تا فشار روانی به مهاجران وارد کند.

از طرف دیگر پیر هانری رئیس اداره مهاجرت در مورد آزار و اذیت مهاجران و تاکتیک‌های عدم تأمین پناهگاه می‌گوید: «خیابان برای آنها مکتب دیوانگی و بی‌حرمتی شده است.» وی معتقد است عملیات جدیدی برای بستن اردوگاه طی هفته‌های آینده آغاز می‌شود. او ادامه داد: «مگر اینکه مقامات با هم کار کنند و هدف از آن فراهم آوردن سرپناه بی‌قید و شرط برای همه مردم باشد. این کار تکرار می‌شود و آنها دوباره به اردوگاه بر می‌گردند.»

نقص در مکانیزم تأمین مسکن

از سال ۲۰۱۵ برنامه تهیه مسکن از کمبود بودجه برخوردار است. در همین حال، گزارشی از مجلس سنا فرانسه که در ماه نوامبر ۲۰۱۹ منتشر شد، بیان داشت که لایحه تأمین هزینه مهاجرت، پناهندگی و ادغام پیشنهاد می‌دهد تا ساخت متعدد مساکن در سال ۲۰۲۰ متوقف شود.

آقای هانری گفت: وقتی شما در این لایحه می گویند برای ۵ فی صد از پناهجویان باید اسکان داده شود، این بدان معنی است که نقص در میکانیزم تأمین مسکن است.

کار شناسان سازمان ملل: کشتی های خصوصی نجات تا حال ده ها هزار پناهجو را نجات داده اند (مهاجر نیوز)

کشتی های خصوصی نجات در آب های مدیترانه، براساس ارزیابی سازمان بین المللی مهاجرت، «(IOM) برای بسیاری از پناهجویان حیاتی هستند.» زافا مسیهالی سخنگوی این سازمان می گوید که "کشتی های خصوصی نجات تا حال ده ها هزار نفر را از آب ها نجات داده اند."

سخنگوی سازمان بین المللی مهاجرت، اندکی قبل از آغاز فعالیت کشتی نجات آلمانی "سی واچ ۴" یا "دیده بان دریا ۴" که از جانب کلیسای پرتستان این کشور تمويل می شود، خواستار همکاری و برداشتن همه محدودیت ها و موانع مربوط به مأموریت های خصوصی از جانب کشور ها گردیده است. او در ادامه می گوید که از آنجایی که در حال حاضر هیچ مأموریت نجات ملی یا اروپایی وجود ندارد، سرمایه گذاری های خصوصی تنها امید مهاجران و پناهجویانی است که در کشتی ها در داخل آب ها گیر مانده اند.

زافا مسیهالی همچنین توضیح داده گفته است که امدادگران خصوصی پناهجویان را ترغیب به فرار نکرده و همچنین به نفع قاچاقبران انسان فعالیت نمی کنند: «هیچ مدرکی در قبال این امر در دست نیست.» زافا مسیهالی تصریح کرد که در زمان هایی که هیچ کشتی نجات خصوصی در آب های مدیترانه فعال هم نبودند، مهاجران راهی اروپا می شدند.

به قول سخنگوی سازمان بین المللی مهاجرت، در سال جاری افزایش قابل توجهه عبور از گذرگاه های مدیریتانه مشاهده شده است. بنابراین از ماه جنوری امسال ۱۶ هزار و ۸۴۰ پناهجو موفق شده اند که خود را به ایتالیا و مالتا برسانند. در مدت زمان مشابه سال گذشته، فقط ۵ هزار و ۵۰۰ نفر از طریق آب ها به ایتالیا و مالتا آمده بودند. گفته می شود که بیشتر پناهجویان و مهاجران توسط قاچاقبران انسان از لیبیا با قایق های نامطمئن انتقال یافته اند.

سخنگوی این سازمان خاطرنشان کرد که شیوع ویروس کرونا همچنین فعالیت های نجات پناهجویان از آب ها را متاثر کرده است. این امر باعث گردیده که فعالیت کشتی نجات "سی واچ ۴" که در واقع در ماه اپریل باید آغاز می گردید، به تاخیر انداخته شود. کلیسای پروتستانت در آلمان تمویل کننده این پروژه ماموریت نجات است.

افرادی که خود را به قاچاقبران انسان واگذار می کنند از کشورهای آسیایی و افریقایی که درگیر بحران اند، می آیند. این پناهجویان امید یک زندگی بدون فقر و خشونت در اروپا را دارند. سازمان بین المللی مهاجرت که مستقر در ژنیو است، متعلق به سازمان ملل متحد می باشد و متعهد است تا مهاجرت ها به گونه کنترل شده و امن صورت بگیرند.

افزایش میزان اخراج مهاجران در سال ۲۰۱۹ از آلمان (مهاجر نیوز)

آلمان در سال ۲۰۱۹ میلادی تعداد بیشتر پناهجویان را نسبت به سال پیشتر از آن اخراج کرده است. مقام های حکومت آلمان گفته اند که این اخراج ها بیشتر به دلیل جلوگیری از احتمال خطر بوده است.

مقامات آلمانی در سال گذشته نسبت به سال ۲۰۱۸ تعداد بیشتری از پناهجویان را اخراج کرده اند. با استناد بر پاسخ حکومت آلمان به درخواست گروه پارلمانی چپ ها، روزنامه آلمانی "اوسنابرویکه سایتونگ" گزارش داده است که در سال ۲۰۱۹ در مجموع ۱۱ هزار و ۸۱ دستور اخراج صادر شده است. یک سال قبل آن، ۷ هزار و ۴۰۸ نفر از آلمان اخراج شده بودند.

بیشترین اخراج ها در سال گذشته در ایالت بادن-وورتمبرگ با ۳ هزار و ۵۴۰ پرونده ثبت شده است. پس از آن نوردراین-وستفالن با ۱ هزار و ۷۶۲ و بایرن با ۱ هزار و ۳۷۶ مورد در جایگاه های دوم و سوم قرار دارند. اکثر این پرونده ها مربوط به پناهجویان از کشورهای اوکراین (۱۲۵۲ پرونده)، آلبانیا (۱۲۲۰) و صربستان (۸۲۸) بوده است.

حزب چپ های آلمان از افزایش تعداد اخراج ها انتقاد کرده است. اولاً جلیقه سیاستمدار امور داخلی این حزب خواستار لغو اخراج ها شده و این اقدام را "مجازات مضاعف ناعادلانه" عنوان کرده است. این سیاستمدار حزب چپ ها باور دارد که برخی از این پناهجویان از چندین دهه به این طرف در آلمان زندگی می کنند و "با این اخراج ها روابط اجتماعی شان که در این جامعه ایجاد کرده اند، کاملاً از هم می پاشد." او در ادامه می گوید: «این بی رحمانه و اشتباه است.»

در معرض خطر قرار گرفتن امنیت عمومی

گفته می شود، اخراج پناهجویان در بسیاری موارد، در صورتی اعمال می شود که شهروندان غیرآلمانی با حضور مداوم خود در آلمان، براساس ارزیابی مقامات، امنیت و نظم عمومی را به خطر بیندازند. افرادی که مرتکب این عمل می شوند، مجبور به ترک آلمان شده و اجازه ورود مجدد را ندارند. اگر آنها حکم ترک آلمان را رعایت نکنند، می توانند از این کشور اخراج شوند.

از آغاز سال ۲۰۱۵؛ شروع بحران مهاجرت، چارچوب قانونی برای اخراج ها چندین بار سخت تر شده است. این مسئله در مورد اشخاصی که از کشورهای عضو اتحادیه اروپا آمده اند، متفاوت است. آنان از آزادی های زیادی برخوردارند. منتقدان باور دارند که مقامات آلمانی همچنین باید دید متمایز تری نسبت به مجرمینی که شهروند اتحادیه اروپا اند، داشته باشند. به این معنی که وجود مورد نقض قانون یا صدور حکم تعلیق به تنهایی نمی توانند منجر به اخراج آنان شود.

براساس گزارش وزارت داخله فدرال، در مجموع دستور اخراج ۳۱۱ هزار و ۸۱۱ نفر در اداره فدرال ثبت احوال خارجی ها ثبت شده که گفته می شود تقریباً ۳۰ هزار تن آنان هنوز در آلمان هستند.

برگزاری اولین «روز پناهندگی در کلیسا» در آلمان (مهاجر نیوز)

برای اولین بار در سراسر آلمان "روز پناهندگی در کلیسا" به تاریخ ۳۰ آگست برگزار می شود. احتمالاً در یک زمان بسیار مناسب، زیرا اخیراً بین ادارات حکومتی و اجتماعات کلیسایی در مورد این موضوع، اختلافات به طور قابل توجهی افزایش یافته است.

همانطور که انجمن فدرال در مورد پناهندگی در کلیسا در وب سایت خود توضیح می دهد، این تاریخ نمادین است. زیرا در ۳۰ آگست سال ۱۹۸۳، جمال کمال آلتون یک پناهجوی ۲۳ ساله در جریان محاکمه خود به دلیل ترس از اعزام به ترکیه، خود را از پنجره محکمه به بیرون انداخت. اندکی پس از مرگ آلتون، اولین پناهندگی کلیسا در برلین "Heilig-Kreuz-Gemeinde" یا "انجمن صلیب مقدس برلین" آغاز شد.

کشیش دیتلند یوخیم، رئیس این انجمن گفت: «سالگرد درگذشت آلتون، هشدار این است که "پناهجویان رد شده را در صورتی که خطری برای زندگی شان موجود باشد، تنها نگذارید، در کلیساها ما از آنها حمایت می کنیم و خواستار ارزیابی جامع از این پرونده های شان هستیم.» او در ادامه می گوید که درخواست پناهندگی آلتون در نهایت پذیرفته شد، اما این تصمیم برای او خیلی دیر بود.»

بحث ها در مورد نقش مقامات حکومتی در پناهندگی کلیسای همواره وجود داشته است. اما در این اواخر، به نظر می رسد، اختلافات بین مقامات دولتی و جامعه کلیسایی بسیار افزایش یافته است. در میان چیزهای دیگر، این مربوط به تفسیر توافقنامه ای است که بین کلیساها و ایالت های آلمان در سال ۲۰۱۵ صورت گرفته است. در این توافقنامه اطلاع رسانی سریع به مقامات حکومتی در مورد پرونده های مربوط به پناهندگی کلیساها، پیشبینی شده است. یعنی فردی که به کلیسا پناهندگی می دهد، باید برای مقامات دولتی از آن اطلاع داده شود. کلیساها و اداره مهاجرت و پناهندگی آلمان نیز برای بررسی موارد اضطراری افرادی را مسئول تعیین کرده اند.

هاینریش بدفورد-اشتروم رئیس شورای کلیسای پروتستانت در آلمان در مصاحبه با آژانس خبری کاتولیک (کا ان ای) انتقاد کرده و گفته است که "دولت این توافقنامه را تضعیف می کند. در جامعه کلیسایی این تصور موجود است که دیگر پرونده ها به صورت جدی مورد بررسی قرار نمی گیرند. در عوض، فقط نامه های تکراری رد کردن ارسال می گردند"

اورزولا گرین پرشما، معاون رئیس اداره مهاجرت و پناهندگی آلمان (بامف)، این انتقادات را رد کرده است. او گفته است: «کارمندان مسئول هر مورد را بطور جداگانه و با دقت بررسی می کنند.» اوهم زمان گفته است که آماده بررسی مشترک این توافقنامه است. پرشما می گوید که "اگر منجر به پذیرش متقابل بیشتر شود، ما برای همه بحث ها از جمله ارزیابی مشترک آماده هستیم."

با این حال، همچنین با توجه به تغییر در رسیدگی به مسایل مربوط به پناهندگی کلیسا که توسط کنفرانس وزیران داخله ایالات آلمان در سال ۲۰۱۸ در مورد آن تصمیم گرفته شد، نیاز به بحث و گفتگوهای زیاد می رود. باید دانست که حدود ۹۰ درصد افرادی که به دنبال حفاظت هستند، مواردی اند که

تحت توافقنامه دوبلین می آیند. یعنی افرادی اند که باید به کشوری که برای اولین بار از این طریق وارد خاک اروپا شده اند، برای دادن درخواست پناهندگی دوباره به همین کشور فرستاده شوند. اما اگر دوره شش ماهه ای که برای انتقال پناهجو تعیین شده است، به پایان برسد، آلمان مسئولیت درخواست پناهندگی را بر عهده دارد.

